

Arrest

nr. 234 528 van 26 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4020 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. WALDMANN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 12 mei 1987 in de stad Luanda, in Angola. U heeft de Angolese nationaliteit en u behoort tot de etnische groep Bakongo. U bent Rooms-Katholiek. U groeide op in Luanda, en liep er school. In het jaar 2010 verkreeg u van de Angolese autoriteiten een beurs om in Oekraïne te studeren. U studeerde er ingenieurswetenschappen, optie elektromechanica. U verbleef in Oekraïne, in de stad Donetsk, tot het jaar 2015. Daarna verhuisde u naar de stad Kharkov, eveneens in Oekraïne.

U was tijdens uw periode in Oekraïne secretaris van de studentenvereniging van Angolese studenten in Oekraïne. Eveneens, ontmoette u in Oekraïne Meli Zuzi, met wie u een relatie kreeg. Deze relatie is op heden echter voorbij.

In het jaar 2014, wanneer u in de stad Donetsk verbleef, brak er een oorlog uit in het oosten van Oekraïne. De Angolese autoriteiten wilden om die reden dat de Angolese studenten in Oekraïne zouden worden overgeplaatst naar Rusland voor hun veiligheid. U en uw studentenvereniging waren tegen deze beslissing van de Angolese overheid gekant. U negeerde aldus het bevel van de Angolese autoriteiten, en verhuisde naar de Oekraïense stad Kharkov, in plaats van naar Rusland te reizen. U was overigens niet de enige die de beslissing negeerde. Echter, dienden de personen die het bevel van de Angolese autoriteiten negeerden, het hele beursbedrag die het van de autoriteiten had gekregen terug te betalen. Over deze situatie werd regelmatig vergaderd met een delegatie van de Angolese Minister van Hoger Onderwijs. Als secretaris van de studentenvereniging uitte u uw ongenoegen over de situatie. Daarop kreeg u dreigboodschappen van de Angolese autoriteiten, via uw telefoon. Deze gingen zo ver dat u zelfs met de dood werd bedreigd. In het jaar 2015 kwam u in Oekraïne eveneens in contact met de partij National Union for the Total Independence of Angola (UNITA). Tijdens uw problemen met de Angolese autoriteiten was u door afgevaardigden van deze partij gecontacteerd, en zij hadden u steeds gesteund in uw protest.

In de maand augustus van het jaar 2015, reisde u voor ongeveer 10 dagen terug naar Angola. U ontmoette er Estevão, een parlamentslid van de partij UNITA, en José Eduardo, de secretaris-generaal van de gemeente Cazenga, en u werd een volwaardig lid van de partij UNITA. U werd in die periode opnieuw bedreigd. Uw familie vond uiteindelijk dat u terug naar Oekraïne moest gaan om er een Masteropleiding te doen. De hoop was dat u na uw opleiding kon terugkeren naar Angola, en dat de problemen zouden zijn overgewaaid. U bekostigde uw Masteropleiding zelf, en u studeerde zonder problemen af. De dreigberichten die u kreeg tussen het jaar 2015 en het jaar 2017 waren minder frequent als ervoor. In deze jaren maakte u ook reizen naar het buitenland, zoals naar Frankrijk, Polen en Portugal. U reisde een laatste maal naar Portugal, in de maand juni van het jaar 2017, om daarna terug te keren naar Oekraïne, en op 29 juli 2017 terug naar Angola te reizen.

Op 23 augustus 2017, op de dag van de verkiezingen, vertrok u als afgevaardigde van de partij UNITA naar Huambo. U werd aan het stemlokaal door de politie gearresteerd. U werd opgesloten in een container. De dag erop werd u ondervraagd door de commissaris van de politie, genaamd G. X. Hij zei dat de regering u reeds volgde vanaf de problemen in Oekraïne en dat zij al een tijdje achter u aan zaten. Hij toonde u video's van debatten in Oekraïne, waarbij de Angolese regering soms werd bekritiseerd, en hij vroeg u naar uw kennis van parallelle software die de partij UNITA zou gebruiken om parallelle tellingen te doen van de verkiezingsresultaten. U werd mishandeld en met de dood bedreigd. U werd na de ondervraging teruggebracht naar de container, en aan het einde van de dag diende u samen met andere gevangenen politiewagens te wassen. Tijdens het wassen van de wagens, herkende u een politieagent als één van de studenten die naar Oekraïne zijn gegaan in het jaar 2009. De volgende dag, in de avond, bracht de ex-student u naar een cel in het politiegebouw. Die nacht werd u in het bijzijn van de ex-student in een politiewagen geplaatst. Hij bracht u naar het huis van uw oom, in Luanda. Twee dagen nadien, kwam de politie aan de deur kloppen met een aanhoudingsbevel. Ze vertelden aan uw oom dat er een proces liep tegen u wegens het niet terugbetalen van uw studiebeurs, en dat u voor de rechtbank moest verschijnen. U vluchtte het huis uit, en de politie, die later binnenkwam, nam al uw documenten in beslag. Uw familie spoorde u aan Angola te verlaten vanwege de problemen die u er had gehad. U bleef nog een aantal maanden ondergedoken in huizen van de burens, terwijl uw familie alles regelde omtrent uw vertrek. Op 26 oktober 2017 vertrok u uit Angola met behulp van een vals paspoort. U vertrok vanaf de luchthaven in de stad Luanda, met behulp van een smokkelaar. U reisde eerst naar Portugal, en reisde daarna met een Ryanair-vlucht naar België. U kwam aan in België op 27 oktober 2017. U diende er een verzoek tot internationale bescherming in op 9 november 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, werden aan u specifieke steunmaatregelen verleend tijdens beide persoonlijke onderhouds, op 28 juni 2019 en op 23 augustus 2019. Er dient opgemerkt dat u sinds uw vertrek uit Angola psychologische problemen heeft. U stelde acht maanden psychologische hulp te hebben ontvangen (zie notities CGVS 1, p.4). In het jaar 2018 ging u een laatste keer omdat u beter was en de behandeling werd stopgezet. U legde in verband met uw psychologische opvolging een attest neer daterend van 26 januari 2018.

Naar aanleiding van uw verklaringen en dit attest, werd u – aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud – gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan (zie notities CGVS 1, p.4). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wees u erop dat de datum van het onderhoud ongelukkig was gekozen, gezien de vervolgingsfeiten die u heeft aangehaald en die zich voordeden in uw land van herkomst, namelijk Angola, zich exact twee jaar voor de datum van het persoonlijk onderhoud hadden voorgedaan, namelijk op 23 augustus 2017 (zie notities CGVS 2, p.2). U stelde dat u het er psychologisch moeilijk mee had. Daarop werd u gevraagd of u het persoonlijk onderhoud liever een andere keer zou willen laten doorgaan, maar u antwoordde ontkennend (zie notities CGVS, p.3). Vervolgens, werd u voldoende tijd gegeven om na te denken over uw antwoorden, werd aangegeven dat u altijd zelf mag aansturen op een pauze, en werd u regelmatig gevraagd of u zich sterk genoeg voelde om door te gaan met het persoonlijk onderhoud. Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Angola, omdat u zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten vanwege uw jarenlange tegenstand tegen de bevelen van de Angolese regering, wanneer u als student resideerde in Oekraïne, en vanwege uw politieke activiteiten als lid van de oppositiepartij UNITA. **Echter, kan u deze door u geopperde problemen absoluut niet aannemelijk maken.**

Vooreerst, wat betreft de [doods]bedreigingen die u heeft gekregen in Oekraïne, startende in het jaar 2014, dient opgemerkt dat u op geen enkele heldere manier kan uitleggen wie u bedreigde, en om welke redenen u doodsbedreigingen zou hebben gekregen omwille van uw tegenstand om naar Rusland te worden overgeplaatst. Bovendien, kunnen uw verklaringen tijdens beide persoonlijke onderhoudsbezoeken enkel als tegenstrijdig worden beschouwd. U stelde immers sinds uw verblijf in Oekraïne steeds bedreigd te zijn geweest door de Angolese autoriteiten en veiligheidsdiensten [SINSE], en dit sinds het jaar 2014 (zie notities CGVS 1, p.15-16). Deze bedreigingen waren begonnen wanneer u weigerde om te worden overgeplaatst naar Rusland (zie notities CGVS 1, p.14-15 en CGVS 2, p.6), maar werden ook meer persoonlijk omwille van uw politieke activiteiten en uw lidmaatschap van UNITA (zie notities CGVS 2, p.10). De bedreigingen gingen zo ver dat zij neerkwamen op doodsbedreigingen (zie notities CGVS 1, p.15 en CGVS 2, p.12). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud reeds gevraagd om concreet over deze bedreigingen – die plaatsvonden toen u in Oekraïne was – te vertellen, en te vertellen hoe u deze ontving, van wie en wat er werd gezegd, stelde u dat er werd gezegd dat u moest gehoorzamen aan de Angolese autoriteiten, en dat de bedreigingen zeiden dat ze wisten wie uw familie was en dat u niet de kans zou krijgen om te studeren (zie notities CGVS 1, p.15). U stelde dat u zelfs met de dood werd bedreigd, maar – merkwaardig genoeg – stelde u dat u van mening was dat het belangrijkste was om uw studies af te maken [zelfs al kreeg u doodsbedreigingen]. U heeft de media – radiozenders en kranten – hierover ingelicht, maar de bedreigingen hielden aan. U kreeg bedreigingen per telefoon, en één maal zijn er ook twee personen tot aan uw deur gekomen, in Oekraïne, om u te bedreigen en te stellen dat u alles in orde moet maken om naar Rusland te vertrekken. Dit waren mensen van de SINSE, de Angolese veiligheidsdiensten. Ze hadden zich op die manier kenbaar gemaakt, maar ze zeiden hun namen niet. U stelde dat de bedreigingen slechts stopten wanneer u in het jaar 2017, in Angola, werd gevat (zie notities CGVS 1, p.16). Uw beurs werd reeds in het jaar 2014 afgesloten, maar ze hadden het recht niet om u iets aan te doen op Oekraïens grondgebied. **Echter, dient opgemerkt, dat, ten eerste, uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud niet stroken met uw verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, en dat, ten tweede, deze verklaringen [tijdens het tweede persoonlijk onderhoud] bovendien danig weinig geloofwaardig kunnen worden geacht, gezien de vaagheid en onduidelijkheid van deze verklaringen.** Zo werd u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud herhaaldelijk gevraagd hoe u ondanks deze bedreigingen [van de Angolese autoriteiten en SINSE] in Oekraïne kon verder studeren, en wanneer deze bedreigingen zijn gestopt, en u gaf aan dat ze slechts tot in de helft van het jaar 2015 duurden (zie notities CGVS 1, p.17), en dat u daarna zelf u studies bekostigde door te werken. Gevraagd of u nog bedreigingen kreeg wanneer u startte met werken, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat niet iedereen werd bedreigd, maar u wel omdat u tot een oppositiepartij behoorde (zie notities CGVS 1, p.18). Gevraagd hoe regelmatig u dergelijke dreigberichten kreeg, antwoordde u – vaagweg – dat u op een maand een aantal berichten kreeg, en dat dit alles gebeurde tot aan de helft van het jaar 2015.

Gevraagd of u na het midden van het jaar 2015 nog bedreigen heeft gekregen, antwoordde u – opnieuw nauwelijks op de aan u gestelde vraag antwoordend – dat u na uw studies bent teruggekeerd naar Angola [in het jaar 2015], ondanks de bedreigingen, maar dat deze bedreigingen niet meer zo constant waren als in het jaar 2014. U voegde er – danig verwarrend – aan toe dat sommigen vertrokken zijn, en sommigen – zoals u – zijn gebleven, en dat jullie constant werden bedreigd. Gesteld dat u opnieuw terugkeerde naar Angola in het jaar 2017, en gevraagd of u tot aan uw terugkeer naar Angola in het jaar 2017 bedreigingen heeft gekregen, stelde u opnieuw dat de bedreigingen vooral in het jaar 2014 en tot het midden van het jaar 2015 werden geuit, maar dat u ondanks de bedreigingen terugkeerde naar Angola [in het jaar 2015] om uw problemen persoonlijk op te lossen. **Een laatste maal** gevraagd om **duidelijk** te vertellen of deze bedreigingen hebben geduurd tot het einde van uw studies in het jaar 2015, of verder gingen tot aan uw terugkeer naar Angola in het jaar 2017, **antwoordde u opnieuw geenszins op de aan u gestelde vraag en kan uw antwoord enkel ontwijkend worden genoemd.** U stelde dat u in het jaar 2015 naar Angola was teruggekeerd, maar dat u er zich niet veilig voelde, waardoor u terugkeerde naar Oekraïne om uw studies verder te zetten. U stelde dat u in het jaar 2017 ernstige problemen had in Angola, waardoor u naar België bent gekomen. **Er dient opgemerkt dat het – indien u werkelijk ernstige doodsb bedreigingen zou hebben ontvangen in Oekraïne in het jaar 2014 en het jaar 2015 - danig weinig geloofwaardig is dat u in het jaar 2015 zonder meer naar Angola zou terugkeren, om er uw leven te kunnen opbouwen.** U stelde immers dat u terugkeerde in het jaar 2015, nadat u uw Bachelorsdiploma had behaald, met de bedoeling om in Angola te blijven (zie notities CGVS 2, p.5). U had er een job gevonden, maar door de problemen die u ondervond maande uw familie [en de partij UNITA] u aan om nog een Masteropleiding te volgen in Oekraïne. U stelde dat uw bedoeling was om te werken in Angola, dat u een goed leven had en een diploma had, en dat u reeds contacten had gezocht in verband met werkaanbiedingen (zie notities CGVS 2, p.6). **Dat u, ondanks de constante, ernstige bedreigingen van mening was dat u in het jaar 2015 een leven kon opbouwen in Angola, zonder dat u enige voorzorgen diende te nemen om naar Angola terug te keren, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vluchtmotieven.**

Daarenboven, blijken uw verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud danig afwijkend, en stoken zij absoluut niet met uw verklaringen afgelegd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Zo kan uit de door u gedane verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud enkel worden afgeleid dat u slechts bedreigingen kreeg tot aan het midden van het jaar 2015 (zie notities CGVS 1, p.18). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, verklaarde u namelijk **opeens** dat u, wanneer u terugkeerde naar Angola in het jaar 2015, **eveneens ernstige bedreigingen** heeft ontvangen [in Angola] (zie notities CGVS 2, p.6-7), terwijl u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud enkel aangaf dat u er zich niet veilig voelde (zie notities CGVS 1, p.18). U verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud echter **plots** dat u als secretaris van de vereniging van Angolese studenten in Oekraïne, het probleem van overplaatsing naar Rusland in het [Angolese] parlement zou moeten bespreken in het jaar 2015 (zie notities CGVS 2, p.6) en dat u aldaar zou zijn bedreigd door **de minister van hoger onderwijs zelf** omdat u weigerde voor hem te **liegen** in het Angolese parlement (zie notities CGVS 2, p.7-8). Deze verklaringen zijn danig verbazend, daar u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud immers enkel had aangegeven dat u brieven had geschreven naar het parlement om het probleem aan te kaarten (zie notities CGVS 1, p.17 en p.19), en dat u vergaderingen had met afgevaardigden van het Ministerie van Hoger Onderwijs, maar enkel in Oekraïne (zie notities CGVS 1, p.14-15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, bleek u opeens bedreigingen te krijgen van **de minister zelf**, en bleek u bovendien bedreigingen te hebben gekregen tot aan het einde van het jaar 2016 (zie notities CGVS 2, p.10). Niet veel verder tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, bleken deze bedreigingen dan opeens weer van anonieme afzenders (zie notities CGVS 2, p.11). **Uw verklaringen omtrent uw problemen en de bedreigingen die u zou hebben meegemaakt in het jaar 2015, wanneer u in Angola aanwezig was, en de daaropvolgende bedreigingen die u ontving wanneer u reeds terug in Oekraïne was, kunnen dan ook als absoluut niet geloofwaardig worden beschouwd.** U was dan ook nauwelijks in staat een duidelijk overzicht te geven van wat u was overkomen in Angola in het jaar 2015. **Bovendien, wentelden uw verklaringen zich weer in absolute vaagheid en onduidelijkheid** Gevraagd of er – nadat de minister van hoger onderwijs u had bedreigd omdat u weigerde te liegen in het parlement - daarna iets specifiek gebeurd was, en of er een bepaald incident was voorgevallen, antwoordde u dat er geen specifiek incident was geweest, maar dat u op aanraden van de partij [UNITA] terugging naar Oekraïne (zie notities CGVS 2, p.8). Gevraagd of de minister van onderwijs de enige was die bedreigingen had geuit tegen u, stelde u dat u dreigberichten kreeg, van onbekenden, en dat het allemaal heel snel ging. **Nogmaals** gevraagd om over die bedreigingen te vertellen, en gevraagd van wie ze uitgingen, hoe vaak u ze kreeg en wat er in werd verteld, antwoordde u dat ze spraken over uw familie, en dat de minister zelf ook dingen zei, dat hij

wist wie uw familie was, en dat u voor de rest van uw leven zou vervolgd worden. U voegde eraan toe dat u ook in Oekraïne werd bedreigd. **Een derde maal** gevraagd om duidelijk en **chronologisch** te vertellen wat u was overkomen, en in welke volgorde verschillende gebeurtenissen zich voordeden, gezien het helemaal niet duidelijk was wanneer u bij de minister van hoger onderwijs diende te gaan, en wanneer u de bedreigingen kreeg, antwoordde u opnieuw **danig onduidelijk en gewoonweg ontwijkend**. U stelde dat u een zeer actief student was, en dat het een samenloop van factoren was die ervoor zorgde dat u deze bedreigingen kreeg. U stelde – naast de kwestie – dat alles afhing van Rusland, en dat ze zeiden dat het slecht met u zou aflopen als u zou blijven volharden. U voegde eraan toe dat de financiële middelen voor studenten in Oekraïne altijd via Rusland gingen, en dat u [en uw studentenvereniging] een rechtstreekse stroom wilden, om corruptie geen kans te geven. Pogingen om een begrijpelijk en chronologisch antwoord van u te verkrijgen over de gebeurtenissen in het jaar 2015, werden daarop gestaakt. **Gegeven uw uiterst onduidelijke verklaringen over de bedreigingen die u kreeg in het jaar 2015, waarvan u stelde dat ze de redenen waren voor uw terugkeer naar Oekraïne, kan absoluut geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen werkelijk te zijn bedreigd in het jaar 2015. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u wel degelijk op een overzichtelijke manier zou kunnen uitleggen wat u precies is overkomen, en dat u wel degelijk eenduidige verklaringen zou kunnen geven omtrent de handelingen die u heeft gesteld, de frequentie van bedreigingen die u kreeg en de afzenders van deze bedreigingen. Op deze cruciale punten kon u echter slechts tegenstrijdig, vaag en onduidelijk antwoorden. Het dient dan ook opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen daadwerkelijk doodsb bedreigingen te hebben ontvangen van de Angolese autoriteiten. U stelde dan ook – uiteindelijk - dat er geen specifiek incident heeft plaatsgevonden in Angola terwijl u er verbleef in het jaar 2015, waardoor enkel kan worden vastgesteld dat u in het jaar 2015, tijdens uw verblijf in Angola, geen problemen heeft gekend.**

Verder, zijn uw verklaringen over uw zogenaamde vertrek uit Angola, op **26 oktober 2017**, naar België, **danig weinig geloofwaardig**, en ze **ondermijnen uw beweringen daadwerkelijk op een illegale manier vanuit Angola naar België te zijn gereisd, in het jaar 2017, omdat u vervolgd werd door de Angolese autoriteiten**. U vertelde dat uw familie u met uw vertrek heeft geholpen, en dat u vanop de luchthaven in de stad Luanda naar Europa vertrok (zie notities CGVS 1, p.9). U bent er via de VIP-ruimte geleid, en u trof daarna iemand aan op het vliegtuig die valse documenten voor u bij zich had. Deze man zou u het paspoort, met valse gegevens, afgeven wanneer jullie langs de paspoortcontrole [immigratie] zouden gaan. Ter verduidelijking gevraagd of u hem aan de immigratie zou treffen, of reeds in het vliegtuig, antwoordde u dat hij [de smokkelaar] al in het vliegtuig zat. U herhaalde dat hij u het [valse] paspoort gaf wanneer u bij aankomst [in Portugal] langs immigratie zou passeren. Gevraagd hoe u dan kan inschepen zonder langs de paspoortcontrole te passeren, antwoordde u opnieuw – weinig verhelderend - dat uw familie dat heeft geregeld, dat u via de VIP-ruimte bent gepasseerd, en dat men er amper wordt gecontroleerd. Geconfronteerd met het feit dat personen die via de VIP-ruimte inschepen misschien minder grondig gecontroleerd worden, maar dat toch tenminste hun paspoorten worden bekeken, en gevraagd hoe u dan zonder paspoortcontrole aan boord van het vliegtuig zou kunnen gaan, antwoordde u – danig weinig aannemelijk - dat u het niet goed weet. U stelde dat u een bewaker ontmoette op de parking van de luchthaven, en dat deze teken deed om hem te volgen. Hij liep onmiddellijk door, en voor u het wist stond u al aan het vliegtuig, en werd u gezegd op te stappen. Gevraagd of u – naast het feit dat u langs de VIP-ruimte bent gepasseerd – nog andere dingen moest doen op de luchthaven, antwoordde u dat u gewoon via de automatische deur van de VIP-ruimte ging, en dan op een bus bent gestapt die u naar het vliegtuig bracht (zie notities CGVS 1, p.10). **Deze verklaringen zijn echter danig weinig aannemelijk. Dat u op geen enkele manier zou zijn gecontroleerd op de luchthaven van Luanda – en dat u in deze VIP-ruimte zelfs niet eens in het bezit was van een paspoort of een vals paspoort, maar dat het valse paspoort u slechts bij aankomst in Portugal zou zijn afgegeven door een smokkelaar, is allerminst geloofwaardig.** Er werd u dan ook gevraagd hoe uw familie heeft geregeld dat u zonder enige vorm van paspoortcontrole kon inschepen, maar u stelde – danig verbazend – dat u het zelf niet weet, dat het u nooit werd uitgelegd (zie notities CGVS 1, p.9). Gevraagd of u zich dan niet geïnformeerd heeft over de regelingen van uw vertrek, en over wie [eventueel] was omgekocht, antwoordde u – danig weinig aannemelijk – dat u geprobeerd heeft om er met uw oom over te praten, maar dat hij er niet over wilde spreken, omdat het belangrijkste was dat u veilig was. **Er dient echter opgemerkt dat de verklaringen van uw oom – en van uzelf - absoluut niet logisch zijn. Dat u verklaarde dat uw oom, enerzijds, zou willen dat u veilig bent, terwijl hij u, anderzijds, geen enkele informatie zou geven over de manier waarop u uit Angola zou vertrekken, via de luchthaven, en met een vals paspoort – hetgeen gezien uw eerdere ervaringen en confrontatie met de Angolese autoriteiten wel degelijk kan beschouwd worden als een risicovol en gevaarlijk vertrek – snijdt dan ook absoluut geen hout, en**

deze verklaringen kunnen dan ook niet geloofwaardig worden geacht. Bovendien, kan worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog sterker ondergraven wordt doordat u tergend weinig inspanning heeft geleverd om documenten neer te leggen in verband met uw reis naar Portugal, in de maand juli van het jaar 2017, vanuit Oekraïne, en uw daaropvolgende terugreis naar Angola, eveneens in de maand juli van het jaar 2017, en eveneens vanuit Oekraïne. U blijkt in verband met deze vliegreisen geen enkele boarding pass of informatie over uw boeking te kunnen voorleggen. **Dit, terwijl u wél een boarding pass en een bewijs van boeking uit het jaar 2015 heeft neergelegd, wanneer u in het jaar 2015 van Oekraïne naar Angola bent gereisd.** Gesteld dat de door u neergelegde vliegtickets en boekingsinformatie afkomstig zijn uit het jaar 2015, wanneer u bent teruggegaan naar Angola, en gevraagd of u dan geen vliegtickets heeft, of een bewijs van boeking, van uw vlucht naar Angola in het jaar **2017**, antwoordde u – danig weinig aannemelijk - dat u het niet heeft, dat u van Oekraïne naar Angola ging in het jaar 2017, maar dat dit niet lang was, en dat ze [de Angolese autoriteiten] al uw spullen uit uw huis hebben meegenomen, en dat uw belangrijkste documenten weg zijn. Geconfronteerd met het feit dat uw vlucht van Oekraïne naar Angola – in het jaar 2017 - werd geboekt in Oekraïne, en opnieuw gevraagd of u dan nergens een bewijs van boeking heeft, verwees u – absoluut naast de kwestie – naar de reeds door u neergelegde documenten en stelde u dat het documenten zijn van uw reis vanuit Oekraïne naar Angola. Aan u uitgelegd dat de door u neergelegde documenten over uw vliegreis van Oekraïne naar Angola gaat in het jaar **2015**, en **nogmaals** gevraagd of u dan geen vliegtickets of bewijzen van boeking heeft uit het jaar **2017**, - aangezien een bewijs van uw terugkeer naar Angola in het jaar 2017 veel belangrijker is voor uw dossier, dan de documenten uit het jaar 2015 - antwoordde u simpelweg ontkennend. Een derde maal gevraagd of u ze dan niet op e-mail heeft staan [net zoals uw documenten uit het jaar 2015], antwoordde u opnieuw ontkennend en stelde u het niet bij zich te hebben. Daarop werd u gemeld dat uw documenten in verband met uw terugreis naar Angola in het jaar 2017 steeds mag doorsturen naar het CGVS, gezien deze zeer belangrijk zijn voor uw dossier. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 23 augustus 2019 heeft u echter niets over uw vliegreisen uit het jaar 2017 voorgelegd, en tot op heden werd niets hierover ontvangen. **Het feit dat u danig weinig inspanningen heeft geleverd om zélf objectieve informatie omtrent uw vliegreisen in het jaar 2017 te verzamelen, terwijl u wél bewijzen kon verzamelen over uw vliegreisen in het jaar 2015, ondergraaft opnieuw de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen. U toont immers op geen enkele manier aan dat u, na uw beweerd bezoek in Angola in het jaar 2015, ooit nog terugkeerde naar Angola.**

Tot slot, wat betreft de door u verklaarde vervolgingsfeiten die zich in het jaar 2017 in Angola zouden hebben voorgedaan, dient opgemerkt, dat er bij de geloofwaardigheid van deze door u opgeworpen vervolgingsfeiten – die de onmiddellijke aanleiding vormden voor uw vlucht uit Angola en uw reis naar België - ernstige bedenkingen kunnen worden geplaatst. U stelde immers op 29 juli 2017 te zijn teruggekeerd naar Angola (zie notities CGVS 1, p.7). Op 23 augustus 2017 werden er verkiezingen gehouden in Angola (zie notities CGVS 1, p.21). U was lid van een delegatie van de partij UNITA die de verkiezingsgang in de stad Huambo zou waarnemen. Op deze dag, werd u uiteindelijk gearresteerd. U werd ondervraagd over uw activiteiten in Oekraïne (zie notities CGVS1, p.21) en er werd u gevraagd om welke redenen u niet naar Rusland bent gegaan (zie notities CGVS 2, p.22). U stelde dat de partij [MPLA] al een lange tijd uw stappen aan het volgen was. Ze [de autoriteiten] maakten gebruik van de oproer in de stad Huambo om u te arresteren.

Ten eerste, blijken uw verklaringen in verband met de gebeurtenissen in Angola, in het jaar 2017, onderling niet te kloppen wat betreft de chronologie. Zo werd u aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd wanneer u de laatste keer Angola heeft verlaten, en u antwoordde dat het op 26 oktober 2017 was (zie notities CGVS 1, p.5). U stelde dat u zonder uw eigen paspoort vertrok, maar met behulp van een vals paspoort, aangezien uw eigen paspoort in beslag werd genomen door de politie. De politie was u immers bij u thuis komen zoeken. Wanneer u ze hoorde, bent u ontsnapt langs de achterkant van uw huis. Gevraagd wanneer dit was, zei u dat het 25 oktober was. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, wanneer u de kans kreeg om uw vluchtmotieven in vrij relaas uiteen te zetten, zei u dat u was gearresteerd door de Angolese autoriteiten op 23 augustus 2017 (zie notities CGVS 1, p.21), en dat u in een container werd geplaatst. U stelde dat u vijf dagen werd opgesloten (zie notities CGVS 2, p.21). Een ex-medestudent hielp u daarna ontsnappen (zie notities CGVS 1, p.22 en CGVS 2, p.22). **Deze verklaringen stroken absoluut niet met uw eerdere verklaringen pas op 25 oktober 2017 uit uw huis te zijn weggevlucht.** Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, voegde u er nog aan toe **een maand bij burens te zijn ondergedoken** nadat u uit uw huis was gevlucht (zie notities CGVS 2, p.23), hetgeen opnieuw geenszins klopt met uw verklaringen slechts op de 26 oktober 2017 Angola te hebben verlaten. Nogmaals gevraagd hoe lang u nog in de stad Luanda bleef voor u Angola verliet, zei

u dan ook – weinig begrijpelijk – dat het september, oktober of november was, en dus ongeveer een maand of anderhalve maand. **Het dient opgemerkt dat u geenszins in staat bent uw vluchtverhaal op een overzichtelijke manier te kaderen in de tijd. Dat u opeens zou verklaren dat u ook in de maand november [van het jaar 2017] zou zijn ondergedoken bij bureaus in de stad Luanda, is dan ook danig verbazend en gewoonweg niet geloofwaardig. U zou immers op 26 oktober 2017 reeds uit Angola vertrokken zijn en in de maand november reeds in België resideren. Het enige wat aldus kan worden opgemerkt is dat de chronologie van uw vluchtverhaal, uit het jaar 2017, ver zoek is, en dat dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vluchtmotieven absoluut niet ten goede komt.**

Ten tweede, dient opgemerkt, dat u bitter weinig weet over de gebeurtenissen in de stad Huambo op de dag dat u er werd gearresteerd, namelijk op 23 augustus 2017, en de daaropvolgende dagen. U blijkt de gebeurtenissen die volgden op uw arrestatie, en daaropvolgende vertrek uit Angola, dan ook helemaal niet meer te hebben gevolgd. Nochtans stelde u dat u werd gearresteerd en meteen naar het politiebureau werd gebracht, maar wel schoten had gehoord (zie notities CGVS 2, p.19). Gegeven deze verklaringen, is het dan ook uiterst verbazend dat u, nadat u was ontsnapt aan de Angolese autoriteiten [zo'n vijf dagen na uw arrestatie (zie notities CGVS 1, p.21-22)], op geen enkele manier informatie zou hebben vergaard over de gebeurtenissen in de stad Huambo, of de andere leden van de partij UNITA die op dat moment – met u – in de stad Huambo aanwezig waren. Gevraagd of er op het moment van uw arrestatie oproer was in de stad, en of er misschien rellen waren in de stad Huambo, antwoordde u enkel dat er een debat aan de gang was omwille van het feit dat er geen tellingen [van de stemmen] was geweest (zie notities CGVS 2, p.19). U stelde dat u met de voorzitter had gesproken, maar dat de politie aankwam en direct tot aanhoudingen overging. **Een tweede maal** gevraagd hoe de sfeer was in de stad Huambo, of er mensen op straat kwamen en of er optochten waren, antwoordde u – danig ontwijkend – dat u enkel in het stembureau was, en dat u [de stad] Huambo zelf niet kent, maar dat er enige oproer was in het stembureau en dat u er werd gearresteerd. **Een derde maal** gevraagd of er nadien ooit rellen zijn geweest in Huambo, zei u dat u gevangen was, en dat u het niet weet. Gevraagd of u dan niet opgezocht heeft wat er precies is gebeurd op de dag van uw arrestatie, en met de mensen die bij u in het stembureau waren, bijvoorbeeld wanneer u al in België was, antwoordde u ontkennend en stelde u dat u dat niet heeft gedaan. **Een vierde maal** gevraagd of u weet heeft van anderen – naast uzelf – die op 23 augustus 2017 werden gearresteerd, antwoordde u dat u alleen was op het moment, maar dat u ook andere mensen had ontmoet. Gevraagd of deze mensen die u in gevangenschap ontmoette eveneens werden gearresteerd vanwege de oproer aan het stembureau, antwoordde u ontkennend en stelde u dat u ze niet kende. **Een vijfde maal** gevraagd of andere afgevaardigden van UNITA of andere UNITA-leden eveneens werden gearresteerd, antwoordde u ten stelligste ontkennend en zei u dat enkel u was gearresteerd (zie notities CGVS 2, p.20). U voegde eraan toe dat u er daarom van overtuigd was dat ze van uw aanwezigheid [in de stad Huambo] op de hoogte waren. **Echter, dient vastgesteld, dat op de dag van de verkiezingen in Angola, op 23 augustus 2017, en de dagen die daarop volgden, zich wel degelijk verschillende incidenten voordeden in de stad Huambo. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, en ook absoluut geen inspanningen heeft gedaan om meer informatie te vergaren over de gebeurtenissen in de stad Huambo op verkiezingsdag, zelfs niet wanneer u reeds in België was, duidt enkel op een dermate desinteresse in uw eigen wedervaren, dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen aanwezig te zijn geweest in de stad Huambo op verkiezingsdag, en aldaar te zijn gearresteerd.** Zo stelt informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er op de dag van de verkiezingen wel degelijk meerdere arrestaties werden verricht in de stad Huambo (zie artikels in blauwe map, in het administratieve dossiers). Er werden zeker 16 personen, die vermoedelijk behoorden tot de partij UNITA – de partij waartoe u ook zelf behoorde en van wiens delegatie u een deel was - gearresteerd. Nochtans stelde u zelf dat u slechts de enige was en bleek u andere gevangenen niet te kennen (zie notities CGVS 2, p.19-20). Andere informatie, eveneens toegevoegd aan het administratieve dossier, heeft het over **40 arrestanten** van de partij UNITA in Huambo, en stelt dat de politie **schoten afvuurde op UNITA-medestanders** in bepaalde stembureaus in Huambo. **Dat u hierover absoluut niet op de hoogte zou zijn, terwijl u stelde in de stad Huambo te zijn geweest op verkiezingsdag, en dat u ook achteraf op geen enkele manier informatie zou hebben ingewonnen over de verdere gebeurtenissen in de stad Huambo, is dan ook niet aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de door u geopperde problemen die zich in de stad Huambo zouden hebben afgespeeld.** Verder bleek u, na uw vertrek uit Angola, überhaupt geen contact meer op te nemen met andere UNITA-leden. Gevraagd of u nog mensen uit de stad Huambo of leden van UNITA contacteerde, nadat u in België was aangekomen, stelde u dat u geen persoonlijke contacten heeft, maar dat u aan uw zus vroeg om contact te leggen met de secretaris [van UNITA], om hem op de hoogte te stellen van uw situatie.

U nam geen persoonlijk contact met hem op omdat u zijn e-mailadres niet heeft en zijn telefoonnummer niet van buiten kent. **Deze verklaringen zijn dan ook danig weinig geloofwaardig. Deze gebeurtenissen waren immers de onmiddellijke aanleiding om uw land van herkomst, namelijk Angola, voorgoed te verlaten. Dat u niet meer inspanningen zou doen om met uw lotgenoten en partijgenoten in contact te komen, kan niet overtuigen.** Eveneens, bleek u niet op te volgen wat er gebeurde met uw ex-medestudent, genaamd E., die bij de Angolese politie in de stad Huambo aan de slag was, en die u had geholpen om te ontsnappen uit het politiekantoor in Huambo (zie notities CGVS 2, p.23), hetgeen eveneens **zeer weinig aannemelijk is.** Zij riskeerde immers haar eigen veiligheid voor u, en redde u – volgens uw verklaringen – van de dood.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft het door u neergelegde **psychologisch attest**, daterend van 26 januari 2018, dat stelt dat u psychologisch wordt opgevolgd, dient opgemerkt, dat dit attest geenszins bovenstaande vaststellingen weet te wijzigen. Het attest vermeldt immers enkel dat u psychologisch werd opgevolgd, maar zegt niets over uw psychologische toestand. Verder, stelt het attest evenmin dat u niet in staat zou zijn uw problemen gedetailleerd uiteen te zetten. Meer nog, u stelde zelf, aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud dat u zich genezen voelt (zie notities CGVS 1, p.3). Bovendien, werden u tijdens beide persoonlijke onderhouds specifieke steunmaatregelen verleend, waardoor kan worden aangenomen dat er voldoende rekening werd gehouden met uw psychologische kwetsbaarheid.

Wat betreft de door u neergelegde **studentenkaarten uit Oekraïne**, kan enkel worden vastgesteld dat u een Angolees bent die op verschillende plaatsen in Oekraïne studeerde. Het door u neergelegde **diploma** geeft aan dat u in Oekraïne een diploma heeft behaald. Verder is het weinig leesbaar om welke diploma het gaat, en wanneer u het heeft behaald. Deze documenten dragen dan ook niets bij aan uw relaas, daar uw verblijf in Oekraïne en het feit dat u er studeerde, hierboven niet in vraag wordt gesteld.

Wat betreft de door u neergelegde **lidkaart van UNITA**, dient opgemerkt, dat voorgelegde documenten slechts waarde hebben voor zover zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Het louter voorleggen van een lidkaart van de oppositiepartij UNITA volstaat dan ook absoluut niet om te stellen dat u vanwege dit lidmaatschap zou moeten vrezen voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Angola. Hierboven, werd immers reeds vastgesteld dat er in uw geval geen sprake is van een duidelijk, expliciet politiek engagement, gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u heeft aangehaald, die deels te maken zouden hebben met uw lidmaatschap van UNITA, en die zich zouden hebben voorgedaan in Angola in de jaren 2015 en 2017. Daarenboven, bleek u – volgens uw eigen verklaringen – zich enkel bezig te houden met het mobiliseren en rekruteren van studenten in Oekraïne (zie notities CGVS 1, p.19). Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat u een duidelijk, zichtbaar en invloedrijk lid was van de partij UNITA.

Wat betreft de door u neergelegde **brief aan het Angolese parlement** [die door de diensten van het CGVS uit het Portugees werd vertaald], die u zou hebben opgesteld in vertegenwoordiging van de studentenvereniging waarvan u secretaris was, en waarin de problemen die de Angolese studenten in Oekraïne ondervonden werden aangeklaagd, dient opgemerkt, dat deze brief niets weet te wijzigen aan de gedane vaststellingen. Ten eerste, blijkt de brief niet volledig, en kan uw naam er nergens in worden teruggevonden. Ten tweede, wordt het feit dat u daadwerkelijk secretaris was van een studentenvereniging in Oekraïne, en daadwerkelijk tegenstander was van de overplaatsing naar Rusland, niet in vraag gesteld. Wat wel wordt betwist is de ernst en de frequentie van de aan u gerichte bedreigingen die afkomstig zouden zijn van de Angolese autoriteiten. Deze brief aan sich kan niet aantonen dat u omwille van uw [politieke] activiteiten door de Angolese autoriteiten zou worden vervolgd.

Wat betreft het door u neergelegde **elektronische vliegticket** uit het jaar 2015, van Oekraïne naar Angola, en de **herboeking** die u diende te verrichten in verband met uw terugreis, dient opgemerkt, dat uit deze documenten enkel kan worden afgeleid dat u Angola bezocht in het jaar 2015, en daarna weer terugkeerde naar Oekraïne. U legt geen enkel document neer ter staving van uw beweerde terugkeer naar Angola in het jaar 2017.

Wat betreft het door u neergelegde **artikel over de bedreiging van Angolese beursstudenten in Oekraïne** – uit het Portugees vertaald door de diensten van het CGVS – dient opgemerkt dat dit artikel niets weet te wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Nergens in het artikel wordt gesteld dat Angolese beursstudenten met de dood zouden worden bedreigd, of op een andere manier op ernstige wijze zouden worden vervolgd door de Angolese regering. Het artikel stelt enkel dat de Angolese regering van zins is om het beursgeld met interest terug te vorderen.

Wat betreft het door u neergelegde **artikel over schorsing van personeel in de VIP-ruimte van de luchthaven van Luanda** – uit het Portugees vertaald door de diensten van het CGVS –, dient opgemerkt, dat dit artikel opnieuw niets weet te wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Het artikel stelt enkel dat er onregelmatigheden en onwettige praktijken werden vastgesteld bij het personeel van de VIP-zaal, meer bepaald door ongeoorloofde toegang te verlenen aan buitenstaanders, en niet-toegestane goederen door te voeren. Nergens in het artikel wordt dan ook gesproken dat het personeel beschuldigd wordt van mensensmokkel, waarbij de gesmokkelde personen zelfs de paspoortcontrole kunnen omzeilen of zonder paspoort op het vliegtuig kunnen geraken.

Wat betreft het door u neergelegde **mailverkeer** tussen u en uw familie die nog steeds in Angola verblijft – uit het Portugees vertaald door de diensten van het CGVS – dient opgemerkt, dat deze afgedrukte e-mails – waarin u wordt aangemaand om niet naar Angola terug te keren – slechts een bewijswaarde hebben zolang zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Dergelijke berichten kunnen immers gemakkelijk gemanipuleerd worden. Echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, heeft u geenszins geloofwaardige verklaringen afgelegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift stelt inzake de middelen:

“6. Uiteenzetting van de middelen

Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

11. Het CGVS is van oordeel dat verzoekster er niet in geslaagd is om haar vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De motivering van de bestreden beslissing rust echter op een appreciatiefout.

12. Volgens het Artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003:

« De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en reglementen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de relevante informatie en documenten die door de asielzoeker worden voorgelegd, samen met informatie die toelaat te bepalen of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker, met inbegrip van factoren zoals zijn verleden, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of de daden waaraan hij werd blootgesteld of dreigt te worden blootgesteld, zouden kunnen worden beschouwd als een vervolging of ernstige schade, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de asielzoeker ».

13. Volgens deze bepaling moet een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door de verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan.
14. Krachtens artikelen 197, 198 et 199 van het Handbook on Procedures, zijn onjuiste verklaringen niet op zich een voldoende reden om de beschermingsstatus te weigeren en heeft de interviewer de verantwoordelijkheid om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren.
15. Uw Raad beoordeelde tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains »
16. De tegenstrijdigheden die aangehaald werden in de bestreden beslissing zijn niet van deze aard dat de ze de geloofwaardigheid van het hele relaas kunnen aantasten.
17. Uw Raad verwijst trouwens regelmatig naar dit beginsel in zijn arresten om te besluiten tot de geloofwaardigheid van een relaas.
18. Er werd al door Uw Raad beoordeelt dat: « il peut être exigé, dans le cadre de cette procédure, que le demandeur d'asile produise à l'appui de sa demande des récits constants et dépourvus de contradictions de nature à en ruiner la crédibilité; que les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables ». Wat niet het geval was in casu.
19. In voorkomend geval, overtreedt het CGVS-artikel 27 van het voorgenomde Koninklijk besluit van 11 juli 2003. De tegenpartij miskent tevens de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104.820 van 18 maart 2002).
20. De verzoeker beroept zich bovendien op de verkeerde beoordeling en op het gebrek, fout of tegenstrijdigheid in de oorzaken en/of motieven.
21. Verder verzoekt hij het voordeel van de twijfel.
22. Dus er moet een grondige analyse van de relevante informatie die door de verzoeker wordt voorgelegd worden gedaan door de verwerende partij, wat niet correct gedaan werd in casu. De verwerende partij limiteert zich aan het identificeren en extraheren van enkele detailkwesties waarop de verzoeker niet kon antwoorden of waarop hij een verschillende antwoord gaf dan die verwachtte door het agent. De verwerende partij concludeerde daarom - zonder rekening te houden met beide audits in hun geheel dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig.
23. De verzoeker heeft enkele documenten gelegd om zijn identiteit te bewijzen en zijn asielrelaas. De verwerende partij weigert de bewijskracht van enkele documenten die door de verzoeker werden ingediend omdat het gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen in Angola volgens de documentatie van het Commissariaat-generaal. Zelf is er corruptie in Angola, kan het Commissariaat-generaal niet afleiden dat de documenten van de verzoeker vervalst zijn. Het is niet omdat corruptie bestaat dat alle documenten vervalst zijn. De bronnen van de verwerende partij zijn algemene van aard en helemaal niet individuele. Dat betekent dat alle documenten van de verzoekers voor die enige reden zou kunnen worden uitgesloten. Het CGVS is helemaal niet objectieve. In casu, heeft de verwerende partij niet aangetoond hoe deze documenten frauduleuze zou zijn et heeft geen bewijs dat deze documenten.
24. Door geen rekening te houden met deze documenten heeft de verwerende partij het artikel 27, b), van het K.B. van 11 juli 2003 geschonden.
25. Daarbij heeft tegenpartij geen rekening gehouden met alle verklaringen van de verzoeker. Ze neemt in de beslissing slechts de negatieve punten in aanmerking.

Nochtans heeft verzoeker andere correcte verklaringen gedaan. In het algemene kunnen we concluderen dat de wederpartij de verklaringen van de verzoeker te streng heeft beoordeeld.

« Il est possible qu'après que le demandeur se sera sincèrement efforcé d'établir l'exactitude des faits qu'il rapporte, certaines de ses affirmations ne soient cependant pas prouvées à l'évidence. Comme on l'a indiqué ci-dessus (paragraphe 196), un réfugié peut difficilement «prouver» tous les éléments de son cas et, si c'était là une condition absolue, la plupart des réfugiés ne seraient pas reconnus comme tels. Il est donc souvent nécessaire de donner au demandeur le bénéfice du doute. Néanmoins, le bénéfice du doute ne doit être donné que lorsque tous les éléments de preuve disponibles ont été réunis et vérifiés et lorsque l'examineur est convaincu de manière générale de la crédibilité du demandeur. Les déclarations du demandeur doivent être cohérentes et plausibles, et ne pas être en contradiction avec des faits notoires. » (« Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés » -1992 Genève)

26. Op grond van het voorafgaand moet het dossier van de verzoeker terug sturen worden naar CGVS om een grondige analyse te doen.

27. Daarbij, de correcte motivering gaat over een correcte feitelijke wijze enerzijds en over een correcte juridische wijze anderzijds. In casu kunnen we vaststellen dat de bestreden beslissing niet correcte gemotiveerd is over het feitelijke en juridische punt. Bijgevolg heeft het CGVS het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden.

28. Het blijkt dat het CGVS een dergelijke situatie over de subsidiaire bescherming moet analyseren. Er is bijgevolg een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De motivering van de bestreden beslissing is bijgevolg niet draagkrachtig."

Beoordeling

2.2. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn.

Verzoeker verwijst naar een aantal wetsartikelen en beginselen, alsook naar algemeenheden en beginselen omtrent de bewijslast en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming zonder deze concreet toe te passen op zijn zaak.

Verzoeker stelt in punt 23 van het verzoekschrift: "De verzoeker heeft enkele documenten gelegd om zijn identiteit te bewijzen en zijn asielrelaas. De verwerende partij weigert de bewijskracht van enkele documenten die door de verzoeker werden ingediend omdat het gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen in Angola volgens de documentatie van het Commissariaat-generaal. Zelf is er corruptie in Angola, kan het Commissariaat-generaal niet afleiden dat de documenten van de verzoeker vervalst zijn. Het is niet omdat corruptie bestaat dat alle documenten vervalst zijn. De bronnen van de verwerende partij zijn algemene van aard en helemaal niet individuele. Dat betekent dat alle documenten van de verzoekers voor die enige reden zou kunnen worden uitgesloten. Het CGVS is helemaal niet objectieve. In casu, heeft de verwerende partij niet aangetoond hoe deze documenten frauduleuze zou zijn et heeft geen bewijs dat deze documenten."

Te dezen stelt de Raad vast dat de omstandig gemotiveerde bestreden beslissing nergens motiveert inzake documenten die vals zouden zijn en door verzoeker worden bijgebracht. Voormeld punt 23 heeft geen enkel verband met één van de vele motieven in de bestreden beslissing.

Verzoeker voert bijgevolg niet één concreet argument aan tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Verzoeker onderneemt geen poging om concreet aan te tonen dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een verkeerde feitenvinding of op een verkeerde juridische redenering. Evenmin preciseert verzoeker welke gegevens of elementen kunnen leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Integendeel, hij bedient zich van een argumentatie die dermate algemeen is dat deze op eender welk dossier kan worden toegepast.

Verzoekers advocaat werd ter terechtzitting met het voorgaande geconfronteerd. De verwijzing ter zitting naar de devolutieve werking van het beroep kan geen afbreuk doen aan vaststelling dat het verzoekschrift vooreerst op de ontvankelijkheid dient te worden beoordeeld om nadien, in het kader van de devolutieve werking, de eventuele gegrondheid te onderzoeken.

Aangezien verzoeker niet concreet uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing de aangevoerde artikelen en beginselen schendt, voert hij geen ontvankelijk middel aan.

Bij gebreke aan ontvankelijk middel is het verzoekschrift niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS